

OPINIEBLAD VOOR EEN WARME SAMENLEVING

Tijdschrift van het Priester Daensfonds

39e jaargang nr. 3 - 2015. Driemaandelijks tijdschrift

Toelatingsnummer 3775 - Erkenningsnummer P4A8022

Afgiftekantoor: 9300 Aalst 1

Verantwoordelijke uitgever:

Johan Velghe, Stasegemsestraat 112/A1, 8500 Kortrijk

België-Belgique
P.B.
9300 Aalst 1
3/5036

Daens vandaag

**zondag 1 november om 10 uur:
ingetogen bij en rond het familiegraf
van Adolf en Pieter Daens
begraafplaats, Leo de Béthunelaan, Aalst
herdenken - bezinnen - en wat vandaag?**

DAENSDAG 2015

10 JULI IN KORTRIJK

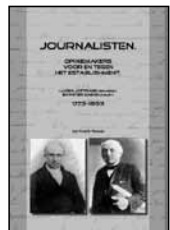

LEZING IN NINOVE

Niet te missen publicaties

Aan Daens, een brievenboek vol actuele vragen geïnspireerd door de sterke beginselen en de rechtlijnigheid van de daensisten. Het boek laat een schreeuw horen dwars door alle ideologische scheidingsmuren heen. 272 pag. Kostprijs: 15,00 euro + 6,00 euro verzendingskosten.
Bestellen: overschrijving op BE50 8916 6401 4318 - Priester Daensfonds

Journalisten. Opiniemakers voor en tegen het establishment. Lucien Jottrand (Brussel) en Pieter Daens (Aalst), grondlegger van de daensistische beweging.

Auteur: dr. historicus Hendrik Strypens. 320 pag.

Kostprijs: 23,00 euro + 6,00 euro verzendingskosten.

Bestellen: overschrijving op BE50 8916 6401 4318 - Priester Daensfonds

De pijn daensist te zijn. Drie verhaallijnen reikt auteur Joris De Kegel aan. Alles resulteert in koppige hoop na de loutering om de geleden pijn. 250 pag. Kostprijs: 22,00 euro.

Bestellen: mail naar dekegeljoris@telenet.be

De eigenzinnige kijk van het Priester Daensfonds op maatschappij en armoedebestrijding

Op eenvoudig verzoek wordt u deze actualisering van de krachtlijnen van Daens kosteloos gemaïld.

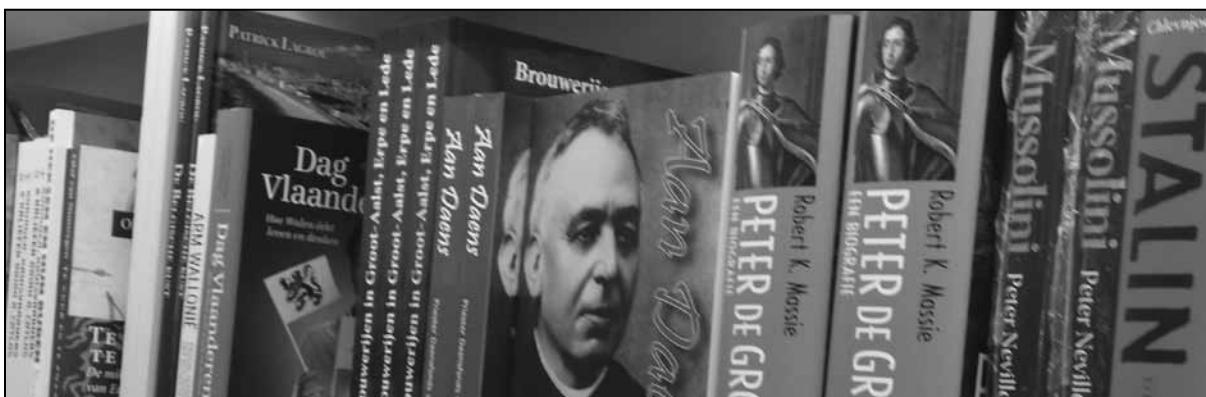

Paster Dons

De door Freddy Herssens gerealiseerde DVD met de poppentheaterproductie van Tejooter Aabazjoer.

Kostprijs: 10,00 (tel. 0476/51 22 82 Stephan Beeckman)

Bestellen: overschrijving op BE40 7370 2745 3063 - Priester Daensfonds.

Boek 'Aan Daens' is nog tot einde 2015 te koop in de Standaard Boekhandel, Nieuwstraat te Aalst.
Een goed idee voor een origineel eindejaargeschenkje.

Daens Vandaag

Driemaandelijks tijdschrift van het Priester Daensfonds
39^e jaargang, nr. 3

Daensisten,

Het Priester Daensfonds heeft een persoonlijke en eigenzinnige kijk op de maatschappij, een ideaal of een utopie met de impliciete ondertoon van Elsschots woorden: tussen droom en daad staan wetten en praktische bezwaren. En mocht priester Daens terugkeren, hij zou ongetwijfeld achter onze eigenzinnige kijk staan, naar meteen dwars en tegendraads als hij is, wijzen naar wat actueel is, hem ergert en het uitschreeuwen. Dat deden we in zijn geest bij de Gulden Sporenherdenking in Kortrijk waar we op een spandoek de prominenten en de goegemeente wezen op het toenemende armoede en de kloof tussen rijk en arm. En ik ben ervan overtuigd dat hij een aantal pijnpunten zou vinden die onze staatslieden en media vergelijken of uit commerciële overwegingen doodzwijgen. Daarom moeten we onze stem laten horen:

Het is immoreel dat, al was het maar één kind, van welke religie, afkomst of huidskleur ook, in de huidige context buiten moet slapen. Geen plaats genoeg, zegt men. En wat dan met de leegstaande kazernes en kerken, de bisschoppelijke en andere paleizen?

Het is immoreel dat een groot deel van de Vlaamse bevolking al huivert bij het horen van de termen vluchteling of migrant. We zijn geen racist, maar... hoor ik de bange blanke man zeggen. Intussen pleit de Vlaming Damiaan Denys, filosoof, psychiater en professor aan de universiteit van Amsterdam, voor de integratie van dezelfde vluchtelingen vanuit het perspectief dat velen van hen goed zijn opgeleid en het hiaat kunnen opvullen dat groeit door de vergrijzing van onze bevolking.

Het is immoreel dat de sport zijn wortels kwijt is en een domein is geworden waar het alleen om grof geld gaat. Als Manchester United naar Brugge komt en een hotel met 112 kamers, uiteraard met de nodige sterren, opeist terwijl een paar honderd meter daarvandaan mensen in de rij staan om een voedselpakket op te halen, als Kevin De Bruyne astronomische bedragen verdient, niet per jaar, maar per week, terwijl de pers niet alleen niet protesteert, maar platvloers op de knieën gaat voor een nieuwe halfgod zonder enige kritische noot, dan komen we in de buurt van het decadente Rome, en wij weten allemaal hoe dat is afgelopen.

Het is immoreel dat Vlaamse culturele organisaties die ooit aan volkswontwikkeling hebben gedaan zijn ontaard tot reisbureaus die er door hun buitenissig hoge prijzen voor zorgen dat alleen een elite mee kan en Jan met de pet uit de boot valt.

Het is immoreel dat kleuterleidsters en onderwijzers in de brooddoos van sommige leerlingen niets of alleen maar restjes vinden.

Het is immoreel dat ook vandaag muren worden opgetrokken om 'vreemd janhagel' buiten te houden. Noord-Ierland, Berlijn en Cyprus al vergeten?

Het is immoreel en onbegrijpelijk dat steenrijke sjeiks uit oliestaten geen helpende hand reiken aan hun moslimbroeders in nood.

Het is immoreel dat staatslieden uit Afrika van wie we weten dat ze corrupt zijn en van wie de handen met bloed zijn besmeurd, ook hier met de rode loper en de nodige egards worden onthaald. Dubbele agenda?

We zouden onze stem - en dat is die van de ergernis, van priester Daens en zijn Daensfonds - in de media kunnen laten horen, tenminste als ze daar oren naar hebben. Maar dat is hoogst twijfelachtig wegens tegendraads en niet commercieel.

Wouter De Bruyne
ondervoorzitter Priester Daensfonds vzw

Herdenken Bezinnen en de actualiteit van Daens

**Samen op Allerheiligen, zondag 1 november 2015
rond het Daens familiegraf
op de Aalsterse begraafplaats.**

**10 uur, stipt, aan de ingangsboog van de begraafplaats,
Leo de Béthunelaan. Met doedelzakmuziek achter de
vlag van het Priester Daensfonds stappen we op naar het
gerenoveerde grafmonument van Adolf en Pieter Daens
en hun familieleden.**

Ook U hoort er bij.

**Korte momenten van herdenken, bezinnen en de actualiteit van Daens door dr. Hendrik
Strypens, Wouter De Bruyne en Johan Velghe. Samen met liederen en samenzang wordt de
daensistische strijd geëvoceerd en het ijveren voor vrede en emancipatie.**

Zaterdag 17 oktober Stop de armoede

**Werelddag van verzet tegen
armoede.**

Dit jaar voert de Aalsterse Werkgroep "Stop de Armoede" actie rond de digitale kloof: treintickets kopen, registratie bij VDAB, inschrijven kinderopvang... zelfs huiswerk maken. Maar wat als je geen computer hebt? Het abonnement voor internet niet kan betalen? Je niet met een computer kunt werken?

**Priester Daensfonds stapt
mee op in de protesttocht.**

**Wees er bij op zaterdag 17
oktober, 14 u.30,
Werfplein, Aalst**

Industrieel erfgoed bewaren in Aalst

WIS NIET ALLE RELICTEN UIT DE TIJD VAN DAENS

Het daensisme vond ondermeer zijn oorsprong in de enorme industriële ontwikkeling van Aalst in de tweede helft van de negentiende en het begin van de twintigste eeuw. In geen enkele andere stad in Vlaanderen werden er op zo korte tijd zoveel fabrieken en ateliers opgericht, vooral in de textielsector. Aalst was trouwens in 1910 de vijfde grootste industriestad van België. Het gevolg was dat arbeiders massaal naar Aalst migreerden op zoek naar werk en inkomen. Zij ervaarden vrij snel de vele negatieve gevolgen van een te snelle industriële groei: armoede, uitbuiting, ziektes, woningnood,... Veel van die relictten uit deze periode, zoals de typische beluiken, zijn er in Aalst niet meer overgebleven. Mits het geven van een nieuwe bestemming aan deze panden hadden ze voor een bijkomende toeristische troef kunnen zorgen.

Ook tal van industriële complexen zijn ondertussen verdwenen. Wie herinnert zich nog de grote fabriek van de firma Roos, Geerinckx & De Naeyer in de Pontstraat, waar in de plaats een lelijke parking, drie winkels en een inspiratieloos appartementsgebouw verscheen? Wie herinnert zich nog de Keizershallen, waar ooit de beroemde fabriek van Vandersmissen alias Kapiteintjes stond, en waar zich nu een lege parkeervlakte uitstrekt? Wie herinnert zich nog de Couverteure, waar de carnavalsgroepen jarenlang hun wagens bouwden en waar ieder jaar de prinsenvierkezing plaatsgreep? Wie herinnert zich nog de enorme gebouwen van De Wolf-Cosijns in de Gentsestraat, waar nu nog enkel een kleine vervallen muur in de Arbeidsstraat als symbool overblijft? Zo kan de lijst eindeloos aangevuld worden.

Ook in de jongste jaren werd duchtig gemaaid in de restanten van een rijk Aalsters industrieel verleden. Denken we maar aan de recente afbraak van de Filature Du Canal aan de Sint-Annabrug, waar een groot administratief complex in de plaats kwam en waar men enkel het zogenaamde Manchestergebouw bewaarde.

Gelukkig is er hier en daar, en meestal langsheen de oevers van de Dender, toch nog iets overgebleven uit de tijd van Daens. Meestal gaat het om industriële gebouwen, waar na al dan niet ingrijpende veranderingen, een woonfunctie aan gegeven werd. Hierbij verwijzen we naar de vroegere magazijnen van De Wolf-Cosijns aan de Leo Gheeraertslaan of de vroegere gebouwen van Redt U Zelfen naast de Zeebergbrug. Voor het overige gaat het meestal

om fragmenten van vroegere fabrieksgebouwen. Denken we maar aan de gevels van de vroegere firma La Georgie in de Bert Van Hoorickstraat en de Gheeraerdsstraat of de vroegere gebouwen van L'Eolienne aan de Hersthage.

Dreiging

Maar zoals gemeld is er reeds enorm veel verdwenen en dreigt ook in de toekomst nog heel wat te verdwijnen, wat ondermeer zou kunnen gebeuren in het kader van de opmaak van een nieuw Ruimtelijk

Uitvoeringsplan (RUP) Tragel genaamd.

Zoals bekend wil de stad Aalst tussen de Denderstraat en de Dendermondsesteenweg een nieuwe straat aanleggen, die de verbinding zal maken tussen de rotonde onderaan het (naamloos) viaduct over de Dender en de pendelparking achter het Aalsters station. Voor een zo vlot mogelijke verbinding met deze parking zal een nieuwe tunnel onder de Denderstraat zorgen.

Tot verbazing van velen werd het nieuwe RUP opgedeeld in twee delen. In het eerste deel dat het dichtst gelegen is bij het viaduct wordt een nieuwe evenementenhal gepland, die zowel bruikbaar moet zijn voor sport- (Okapi) als voor culturele- en commerciële evenementen. Daarnaast komt een zogenaamde retailzone van 15.000 m², waar zich

ondermeer de firma's, die zich nu bevinden naast de Dendermondsesteenweg maar in het tracé van de nieuw geplande weg liggen, kunnen hervestigen naast tal van nieuwe firma's.

Borremans

Maar de vraag blijft wat er gaat gebeuren met het overblijvende deel van de zogenaamde Tragelsite. Het is juist in dit overblijvend deel, waar zich de meest interessante gebouwen op het vlak van het Aalsters industrieel erfgoed bevinden. Zij behoorden ooit tot de garenfabriek Filatures et Filteries Réunies (FFR) of in de volksmond de fabriek van Borremans, naar één van de stichters.

Deze textielfabriek werd later bekend als Fabelta en telde ooit meer dan duizend werknemers.

ACLVB

Liberaal vakbond

Hedendaagse vakbond

Kerkhoflaan 14-16
9300 Aalst

Tel.: 053 / 70 20 70

Deze gebouwen worden nu ondermeer gebruikt als verhandel, een kledingzaak, een kunstgalerij, enz.

Wat er met deze gebouwen gaat gebeuren is nog onduidelijk, maar het Priester Daensfonds pleit alleszins voor een maximaal behoud van alle industrieel erfgoed in Aalst. Dit erfgoed kan dan mits de

nodige omkadering en restauratie in de toekomst één van de vele, zo niet een unieke, toeristische troef van onze stad worden en kan er meteen voor zorgen dat, via het tonen van oude industriegebouwen, de herinnering aan Daens levendig gehouden wordt.

Luc Van der Helst

Verantwoordelijke uitgever en hoofdredacteur: Johan Velghe, Stasegemsestraat 112A/1, 8500 Kortrijk,

☎ 056 / 25 71 82, e-post: joan.velghe@skynet.be

Redactie: Stephan Beeckman, Willy De Turck, Erik D'Hondt, Herman Gevaert, Wilfried Lissens, Hendrik Strijpens, Frans Van Campenhout, Hugo Van de Voorde en Johan Velghe.

Opmaak: Erik D'Hondt, Wilgstraat 35, 9320 Erembodegem, ☎ 053 / 77 44 97, e-post: eriko@telenet.be

Kaftontwerp: Hugo Van de Voorde, ☎ 053 / 77 74 03, e-post: hugovandevoorde@skynet.be

Foto's: Jef Keymeulen, Rutger Lievens, Hugo Van de Voorde

Socioculturele vereniging PRIESTER DAENSFONDS vzw

Aangesloten bij het Overlegcentrum van Vlaamse Verenigingen (OVV, Aalsterse Cultuurraad, Actiegroep Nederlands en Aalst Mixt).

Maatschappelijke zetel: Stadhuis, Grote Markt 3, 9300 Aalst

Correspondentie-adres: Stasegemsestraat 112A/1, 8500 Kortrijk,

e-post: info@daens.org, **webstek:** www.daens175.be en www.daens.org

Raad van Bestuur en Algemene Vergadering: Stephan Beeckman, Martien Bode, Peter Dauwe, Wouter De Bruyne (ondervoorzitter) Lieve De Geyter, Carolien De Neef, Joris De Kegel (secretaris), Johan Denijs, Willy De Turck (erevoorzitter), Annie De Smet, Vicky De Wolf, Nicole De Zeeuw, Jan Dhaene, Erik D'Hondt (penningmeester), Miel Dullaert, Luc Geeroms (archivaris), Herman Gevaert, Koen Gevaert, Jef Keymeulen, Rob Librecht, Jozef Liebaut, Rutger Lievens, Wilfried Lissens, Emiel Malderie, Eric Meersseman, Hendrik Strijpens, Roel Temmerman, Frans Van Campenhout, Karel Van den Bossche, Luc Van der Helst, Hugo Van de Voorde (communicatie en foto's), Joost Vandommele, Emiel Van Schuylenbergh en Johan Velghe (voorzitter).

Lidmaatschap (rekeningnummer: IBAN: BE40 7370 2745 3063; BIC: KREDBEBB)

Jaarlijkse bijdrage: 15 euro (7,50 euro: scholieren en studenten; 25 euro ereleden en openbare besturen); 50 euro (beschermende leden)

GEEN COUCKENBAK VOOR IEDEREEN

Zichzelf overtreffen. Onszelf overtreffen. Daar hebben wij gebrek aan. Als ik 'wij' zeg, dan bedoel ik, de hele zwik die ons samenleven bepaalt: wijzelf als individu, gezin, familie, werkmilieu, het middenveld, ongetwijfeld voor velen hier aanwezig ook de Vlaamse Beweging, tot de schijnarmworstelende politici toe.

Luctor et emergo. Ik worstel en kom boven. Te vaak blijft het hele maatschappelijk debat beperkt tot 'luctor'. Het 'emergo' wordt niet bereikt, of toch door te weinig.

Het worstelen blijft steken in het niet willen praten over bedrijfswagens of het afwijzen van een debat à fond over basisinkomen. We durven niet. We durven amper te morren, noch tegen de 'pensée unique' in Vlaanderen, noch tegen de het nakende vrijhandelsverdrag tussen de EU en de VS. We zetten onze zelfvoldane paardenbril van hardwerkende Vlaming op. De all-inclusive vakantie wenkt. Wij hebben daar toch wel zeker recht op? Wij... ook de minder fortuinlijken?

Er is nog werk, veel werk, aan de Vlaamse samenleving.

Nek uitsteken

Wanneer ik de vraag krijg een toespraak te houden, dan neem ik me steeds voor om er dagen op voorhand aan te beginnen.

Dat lukt me nooit. Een beetje uit luiheid, toegegeven. Maar vooral omdat het rijpen moet. Rijpen én kristalliseren tot één begrip, liefst tot één woord.

Deze keer zijn het er twee geworden: zichzelf overtreffen, of vrij in het Grieks vertaald: 'Ochi'. Nek uitsteken, verontwaardiging, hoop op een menswaardiger samenleving, tegen de haren instrijken, empathie opbrengen voor zij die het moeilijk hebben, én komen tot de moedige beslissing van vorige nacht. Ochi. Dat was het ook 713 jaar geleden op 11 juli om 5 uur 's ochtens.

De dringende nood aan vooruitgang voor iedereen. Te schaars aanwezig in het publieke debat, in de discours van de Vlaamse noch federale regering. De mond vol over groei, maar wordt er groei voor echt iedereen bedoeld? Officiële cijfers geven aan dat ons inkomen het niveau haalt van dat van 2007.

De nood aan een boodschap die aanslaat in het tweede decennium van de 21ste eeuw, die boodschap merk ik evenmin in de verschrompelde *Vlaamse Beweging*.

Marc Coucke zingt het verkeerde lied. Het is geen Couckenbak voor iedereen. De armoedecijfers dalen niet.

U merkt het. Ik ben streng. Dat moet ook voor een vertegenwoordiger van een erfenisdragende vereniging. Vereniging die de naam draagt van een groot dissident. Van een man die 'nee' zei tegen een maatschappij stikvol hebzucht, het eigen grote gelijk en een dominante klasse.

Wij overtreffen onszelf niet wanneer we genieten van een ogenschijnlijke, maar vooral kunstmatige communautaire luwte. De aloude olievlek is actiever dan ooit met het nationaal-Anderlecht-voetbalstadion op de Grimbergse en Wemmelse parking C.

De zogezegd uitdovende taalfaciliteiten van 1963 in de Vlaamse rand zijn vijftig jaar later met de zesde staatshervorming uitgemond in een prelude tot impalming door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Je zal maar best geen Vlaming zijn wanneer je in het weekeinde in dat gewest op hulpdiensten beroep moet doen.

De toepassing van de taalwetgeving in de Brusselse administraties blijft dode letter.

De tactiek is zo oud als de straat. Het resultaat is voorspelbaar: de aloude olievlek deint steeds verder uit. De verfransingsstrategie, super actueel, vindt nog nauwelijks weerklank in Vlaanderen. Niet bij de politici die de communautaire diepvries hanteren, niet in de media, en zelfs marginaal in de *Vlaamse Beweging*. Waar is de tijd van de vinnige Vlaamse cultuurfondsen, KWB's en zoveel andere Vlaamse verenigingen?

De zesde staatshervorming heeft ons een factuur toegeschoven van 755 miljoen euro, bovenop de 400 miljoen euro in uitvoering van de bijzondere financieringswet. We zeuren over de besparingen van de Vlaamse regering - ik sta hierbij op de eerste rij omdat ik vind dat de besparingscriteria anders kunnen en moeten -, maar vergeten graag de oorzaak van de noodzakelijke besparingen.

In dat hele debat, aan welke kant van de tafel ook, overtreffen we onszelf niet. De annulatie van onze all inclusief-vakantie naar Tunesië baart ons meer zorgen.

Doomdenker

U vergist zich schromelijk wanneer u mij als een pessimist, een doomdenker aanwijst.

Ja, ik hou niet van het opschrift '11 juli Vlaamse feestdag'. Ik hoef vandaag niet zo nodig barbecuegeuren in mijn kleren te laten intrekken, cava te drinken, worsten te verorberen en oblikaat te zingen over weiden die al decennialang niet langer groenwiegende zeeën zijn.

Ja, ik hou wel van 11 juli als reflexiedag. Tot mijn vreugde merkte ik de afgelopen dagen veel columns en bijdragen op websteaks, zoals deze van *Doorbraak* en de website '11 juli, dag van de democratie'. Columns met een gedegen invulling van de betekenis van 11 juli. Betekenis die sterker is en moet zijn dan de kreet 'eerst onafhankelijkheid en dan zien we wel verder'. Ons zelfbeschikkingsrecht, moet je verdienen door een sterk samenlevingsmodel voorop te zetten. Die warme, rechtvaardige Vlaamse samenleving is meetbaar aan de hoge zorggraad en de intense ijver voor de kwetstbaarsten, de zwaksten in onze samenleving. Nee, aan plannen hebben we geen gebrek. De resultaten pieken veel minder.

Vandaag en morgen zijn zoveel sterker te beleven wanneer je over de kennis van gisteren beschikt. Herdenken is geen verloren tijd.

Uit wat in 1302 op de Kortrijkse Groeningekouter gebeurde vallen voor vandaag en morgen lessen te trekken.

Zichzelf overtreffen. Dat is wat gebeurde op de Groeningekouter. Het mogelijk maken van het onmogelijk geachte. Geen 'bookmaker' zou geld ingezet hebben op de slaagkansen van het voetvolkleger tegen het best uitgeruste ridderleger van het toenmalige Europa. En toch gebeurde het onmogelijk geachte.

Nooit is iets een verloren zaak. Mensen hebben recht op geluk en vrijheid. Overheden hebben slechts legitimiteit wanneer ze de belangen van de inwoners dienen. Niet deze van de *happy few*. Dat is de betekenis van 1302, van het herdenken van de Guldensporenslag.

Ik heb het over Vlaanderen, maar evenzeer over het fiere, het zichzelf overtreffende 'Ochi' van de Grieken.

Over het 'Yes' van de Schotten dat een tweetrapsraket leek na de nederlaag in het referendum en de ongeziene overwinning (56 op 59 zetels) tijdens de recente verkiezingen in Groot-Brittannië.

Ik heb het over het aanhoudende 'Si' in Catalonië.

Ik heb het over de Koerden in hun strijd tegen de Assad-staat én IS.

Ik heb het over het rechtkrabbelen van de Palestijnen in het platgebombardeerde Gaza.

Ik heb het over holibi-rechten, over de wel degelijk noodzakelijke attentheid voor latent racisme, ik heb het over vrouwenrechten. Ook nog bij ons, denk maar aan de loonverschillen.

Uitdagingen

Vandaag en morgen zijn de uitdagingen voor Vlaanderen groot:

- de vastgenestelde structurele armoede;
- de integratie van vele nieuwe Vlamingen;
- de verstikkende mobiliteit;
- diplomaloze jongeren;
- vijftigplussers zonder werk;
- de aanpak, of liever het uitblijven, van een erfenis aan milieuproblemen en de klimaatopwarming.

Het lijkt wel of het onmogelijk geachte van het slagveld van 1302 weer mogelijk moet gemaakt worden. Gelukkig hoeven hiervoor elkaar de kop niet meer in te klieven. IS doet al overuren.

Rechtvaardigheid, gelijkwaardigheid, solidariteit, armoedebestrijding en complexloos onze identiteit

Activist worden en zijn in de eigen directe omgeving. Geëngageerdheid. Opbouw van een samenleving van onderuit, met vijf krachtlijnen als credo. Activist worden én zijn, voorkomt het theater van de tragedie.

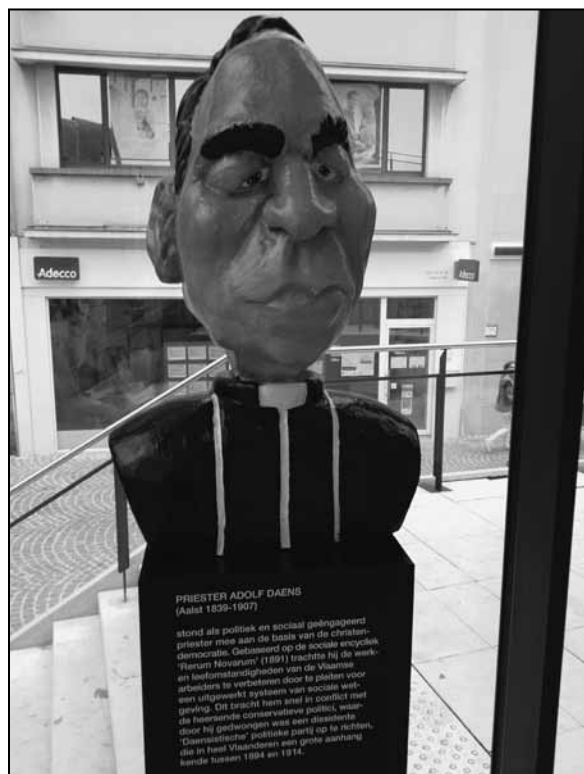
Wij verdienen slechts wat wij er zelf van maken.
Wacht niet op anderen, kijk niet (uitsluitend) naar
de lichtbak van de partijpolitiek.

‘Ochi’ aan achterstelling, uitsluiting, verlies aan menselijkheid en ja ook verlies aan pure financiën: bijna 12 procent mensen in armoede kosten meer aan gezondheidszorg, werkloosheid en steunmaatregelen.

Er is nood aan een visie op de invulling van de Vlaamse samenleving.

solidariteit, gelijkwaardigheid, rechtvaardigheid, armoedebestrijding en complexloze identiteitsbeleving. Eén en ondeelbaar.

Toespraak gehouden in de stadsfeestzaal van Mechelen op 11 juli 2015

DAENSDAG, DE REHABILITATIE

TERUGBLIK OP WAT GEBEURDE IN DE VOORBIJE MAANDEN VAN 2015

Nog tot 18 december eerstkomend is Adolf Daens honderdvijfenzeventig. In de nasleep van de zeven maanden 'Daens175' van juni tot en met december vorig jaar werden nog tal van lezingen gehouden. In de **IJzertoren** volgde een door de Werkgroep Emancipatie van het IJzerbedevaartcomité een colloquium over armoedebestrijding. Op de **vooravond van 11 juli** ontrolden leden van het Priester Daensfonds een spandoek voor de ogen van minister-president Geert Bourgeois op de Kortrijkse Groeningekouter. De blikvanger blijft evenwel de opmerkelijke **Daensdag** 7 juni. 108 jaar na zijn overlijden kreeg Adolf Daens rehabilitatie als sociaal strijder, als Vlaming, als priester. Aartsbisschop mgr. André-Joseph Léonard wekte emoties op bij hen die het daensistisch gedachtegoed koesteren. De homilie die hij uitsprak tijdens de Daensmis in de Aalsterse Sint-Martinuskerk leest u hierna. De aartsbisschop zorgde voor een opmerkelijke passage in Aalst.

Aartsbisschop André-Joseph Léonard, samen met het Haalterts koortje, zingen *Het lied van de Groene Strik* tijdens de receptie na afloop van de Daensdag

TENTOONSTELLING EN COLLOQUIUM IN MUSEUM AAN DE IJZER

Met een colloquium over armoedebestrijding in het auditorium van de IJzertoren in Diksmuide werd een overzichtstentoonstelling van de antagogenisten en de protagonisten van het daensisme geopend. Die tentoonstelling in het Museum aan de IJzer liep tot begin juli 2015.

„Het enige Vlaanderen met toekomst is dat Vlaanderen waar iedereen bij betrokken is, niet enkel de succesrijke ondernemers, maar evenzeer zij die uit de boot vallen.”

Historicus **Luc Vandeweyer** schetste ‘Arm Vlaanderen’ van destijds, te situeren in een context van een uiterst liberale staat, met een grote rol weggelegd voor elites mét kiesrecht. In het arrondissement Aalst botsten de nieuwe Christene Volkspartij en Charles Woeste, zoon van een Pruisische consul én bekeerling, én talentvol, én knap jurist. Woeste liet zich leiden door zijn bezorgdheid over de machtspositie van de Katholieke Partij. Daensisten waren trendsetters, zo ook als eerste partij die de vernederlandsing van de Gentse universiteit eiste. De Eerste Wereldoorlog bracht alleen maar doffe ellende, tot besmettelijke ziektes toe. Het standenverschil en de taalbarrière werden aangescherpt tot in de hulporganisaties toe. De Duitsers voerden hun Flamenpolitik, ook met sociale argumenten. Het daensisme vond na de oorlog een politieke thuis in de Frontpartij.

Danielle Colsoul, voorzitter *Welzijnszorg*: „Ook al hebben we een zeer goed sociaal zekerheidsstelsel, toch blijven er mensen aan de kant staan, zijn er mensen die onvoldoende beschermd zijn.

Armoede is zowel niet-beschermd zijn, als het niet kunnen uitoefenen van je grondrechten, als moeilijke toegang. Elf procent van de Vlamingen heeft een onvoldoende inkomen, kunnen hun ziektekosten niet betalen, hebben heel wat problemen om huisvesting te vinden en hebben geen job. Hoe langer hun situatie aansleept, hoe groter de uitsluiting. We zijn een volk dat zichzelf ontvoogde, daarom is het stuitend dat wij soms zo hard zijn. Zonder onze sociale zekerheid komt 42 procent van de bevolking onder de armoedegrens terecht. 1.020,00 euro voor een alleenstaande is de bestaansdrempel. Onze leefloonuitkeringen blijven hieronder. Achter de regelgeving huist een samenleving. Mensen in armoede hebben vaak niet de administratieve vaardigheden om hun rechten op te eisen. Die rechten moeten automatisch toegekend worden. Onze sociale zekerheid mogen we niet overboord gooien, bijsturing is nodig opdat het geen paraplu met gaten wordt.”

Bea Cantillon, directeur van het *Centrum Sociaal Beleid* (UA) opende drie tijdsvensters op ongelijkheid en armoede in België. De strijd van Daens leidde ertoe dat het bestaan van de sociale kwestie erkend werd. De groei van de welvaartstaat volgde zeer langzaam na een harde strijd. Die welvaartstaat groeide (1930-1970) uit tot het succesverhaal van de sociale zekerheid, met in 1974 de kers op de taart: de bestaansminimumwet. Vanaf de jaren 70 tot op heden volgde de crisis van de welvaartstaat. Oliecrisis, besparingsronden, financiële en economische crisis in 2008, maar terzelfdertijd ook de emancipatie van de vrouw, afname van ongelijkheid, massificatie van het hoger onderwijs, economische groei,... Anderzijds werden de jongste veertig jaar geen grote stappen gezet inzake het wegwerken van sociale ongelijkheden en armoede. De kloof groeit tussen de hardwerkende Vlaming en de werkarmen (laaggeschoolden, nieuwkomers, armoederisicodragers). Toename van wij contra zij. Er is nood aan een gelijke kansen decreet, hervorming van het secundair onderwijs, acties tegen spijbelen, het instellen van maximumfacturen in het onderwijs, meer sociale arbeidsplaatsen die mensen helpen sterk te maken. Er is bovenal nood aan structurele maatregelen: betere herverdeling, investeren in talenten.

De toespraak van **Johan Velghe**, voorzitter Pries-ter Daensfonds, verscheen in het vorig nummer van Daens Vandaag als opiniebijdrage onder de titel ‘3D-printer vertelt ons niet alles’.

LEZINGEN

Aan de reeks lezingen komt vooralsnog geen einde. Naar de geactualiseerde boodschap van Daens en de daensisten, gelardeerd met flarden geschiedenis en het aanwijzen van verbanden tussen het verleden en de hedendaagse knelpunten en crisissen, werd geluisterd in **Destelbergen** op 9 februari jl. (organisatie: *Vlaamse actieve senioren*); op woensdag 4 maart in de Reynaertzaal in **Gent** voor de *Vlaamse actieve senioren*; voor N-VA-**Antwerpen** op zondag 15 maart; in **Aalter** op donderdag 19 maart (*Vlaamse actieve senioren*); op dinsdag 21 april in **Grimbergen** op uitnodiging van de *Vlaamse Volksbeweging*; vrijdag 24 april in **Diksmuide** (*Vlaamse actieve senioren*); donderdag 7 mei voor de *Marnixring Izegem*; dinsdag 16 juni in **Ninove** (*Vlaamse actieve senioren*); maandag 3 augustus in **Roeselare** (*Vlaamse actieve senioren*); donderdag 24 september in **Brugge** (*De Balsemboom*); voor de *Marnixring* in **Lier** op donderdag 1 oktober.

Opening rustpunt DE OASE in Putte (Woensdrecht)

Kees Noordermeer en de vrijwilligers van de *Stichting Priester Daens Kapel* hebben er lang naar uitgekeken. De bouw van een kapel kreeg geen vergunning. Op het hoekterrein van de Anjer- en Rozenstraat in Putte (Woensdrecht, Noord-Brabant) werd in de plaats van een kapel het rustpunt *De Oase* ingericht voor passanten, fietsrecreanten en buurtbewoners. Op infopanelen wordt verwezen naar het onrecht dat Adolf Daens aangedaan werd tijdens zijn rondreizen in Nederland. Het rustpunt vormt een plaats van eerherstel.

Op zaterdag 2 mei was het zover. Met passende teksten en een bekertje water van de tapkraan - een project van 'Join the pipe', waarbij voor elke nieuwe publieke waterkraan in Nederland, er ook eentje in ontwikkelingslanden geïnstalleerd wordt - werd het rustpunt in gebruik genomen.

Bedevaart van een aartsbisschop naar Aalst, stad van Daens

DAENSDAG ZONDAG 7 JUNI 2015

Het was uitkijken naar de homilie die aartsbisschop mgr. André-Joseph Léonard zou uitspreken tijdens de misviering bij aanvang van de Daensdag. Vanaf het ogenblik dat mgr. Léonard van de trein stapte in het Aalsters station was het duidelijk dat hij geen reserves ten opzichte van Daens zou tonen. „Het is voor mij een bedevaart naar Aalst. Zijn er nog elementen in het Aalsters stadsbeeld die naar de tijd van Daens refereren?“, klonk zijn allereerste vraag tijdens de wandeling van station naar de Sint-Martinuskerk. En de misviering, én de homilie werd een recht-toe-aan-eerherstel voor Adolf Daens en wie aan diens zijde streed.

De Sint-Martinuskerk liep vol. De gedachtenisprentjes met een aangrijpend gedicht van Wouter De Bruyne raakten voortijdig uitgeput. De homilie - de volledige tekst leest u ergens in dit tijdschrift - wekte emoties op. 108 jaar na het overlijden van de uitgeputte Adolf Daens volgde de rehabilitatie.

Bevrijdingstheoloog.

Mgr. Léonard stapte vervolgens mee op naar het monument op het Werfplein, woonde de zitting bij in het stadhuis, zong de Vlaamse Leeuw mee, werd door burgemeester Christophe D'Haese uitgenodigd het gulden boek van de stad te tekenen, liet zich verleiden om het Haalterts koortje met accordeonist Wilfried D'Hondt vocaal te ondersteunen bij het zingen van het *Lied van de Groene Strik*, en zat finaal mee aan tafel tijdens het vriendenmaal van het Priester Daensfonds.

Na de mis leidde doedelzakspeler Stijn de Smedt een groot gezelschap naar het Werfplein voor de bloemenhulde. „Door het op te nemen voor de kleinsten werd hij de grootste Aalstenaar“, hield schepen Iwein De Koninck voor. „Daens is onze Vlaamse bevrijdingstheoloog avant la lettre. In de zaligverklaring door paus Franciscus van Oscar Romero zien wij een erkenning van Daens.”

In de stadsfeestzaal lichtte prof. emeritus Harry Van Velthoven, historicus, de opstand toe van de christendemocraten en katholieke flaminganten (1890-1914). Hij publiceerde hierover in *'Scheurmakers en Carrièristen'*. Hij schetste het machtsapparaat en de tegenkanting tegen verandering. Charles Woeste, ministermaker, was voor alles katholiek met een dominante

maatschappijvisie: God heeft de ongelijkheid gewild en de economie duldt geen staatsinterventie. Hij wist zich gesteund door het Belgisch episcopaat dat geen verdeeldheid duldde, terwijl de katholieke homogene meerderheid verder afkalfde. In 1906 stelt kardinaal Mercier zeer uitdrukkelijk dat katholieke flaminganten zich dienen te onderwerpen. Daens, een priester, was koploper van de scheurmakers. Er volgde een ware ketterjacht. Ondertussen tekenden zich twee strekkingen in het daensisme af: daensisten als linkerzijde van de Belgische Volksbond en de Vlaamse Christene Volkspartij (Hector Plancquaert) die zich tegen de *Belgische Volksbond* keerde. De daensistische beweging radicaliseerde.

Wordt activist

„U betracht het geluk? Steek de handen uit de mouwen. Wordt activist. Doe er zelf iets aan. Er zijn geen excuses om aan de kant te blijven staan. Wees activist en wees bewust van wat echt niet kan“, hield Johan Velghe, voorzitter van het Priester Daensfonds voor. „Als individu en activist moeten we op ons consumptiegedrag letten. We mogen de vaste arbeidscontracten niet loslaten voor deeltijdse en informele jobs. 1 euro-maaltijden zijn oké. De worsten van Woeste waren ook voedsel en dat is een druppel op een hete plaat ook. Besparingen en efficiëntie maatregelen zijn oké, maar waar blijven de positieve maatregelen voor de ‘volksverheffing’, zoals Daens voorhield. De klassemaatschappij is terug van nooit weggeweest. Nooit was de kans op mobiliteit tussen de klassen kleiner. Veel uitgesprokener dan in de ons omringende landen zit ongelijkheid ingebakken in het Vlaamse

onderwijs. Kinderen van rijke ouders hebben 90 procent kans om een richting uit het algemeen onderwijs te volgen. Kinderen van arme ouders hebben 15 procent kans om ASO te volgen. Kinderen uit lagere sociale middens krijgen vaker B-attesten. Kinderen uit hogere milieus blijven langer in de sterkste richtingen. Statistieken van de Federale Overheidsdienst Economie wijzen de stijgende ongelijkheid aan. Dit maatschappijbeeld verwierp Daens met alle heftigheid hem eigen. Regeringen: sloop de sociale grens tussen wie veel (te veel) belastingen die er geen

of nauwelijks betalen. Dat is pas een taxshift. Afbouw van de sociale zekerheid komt ons duur te staan. Zet je in voor de vermenschelijking van het verkeer. Wees activist. Doe actief mee aan de veranderende, hoopvolle en solidaire maatschappij boordevol initiatieven en ideeën zoals autodelen, dagen zonder vlees, lokale handel, cohousing, delen en goedkoper leven,... Op de puinhopen kunnen bomen groeien. Het begint in uw eigen straat. Wees activist. Geef nooit je droom op. Dé levensles die ik uit het daensisme trek.”

Homilie door Aartsbisschop André-Joseph Léonard

Beste mensen u kunt zich niet voorstellen hoe blij en opgetogen ik ben hier in Aalst te zijn voor deze viering. Niet omdat ik Aalst ken. Ik ben er nooit eerder geweest. Maar ik heb drie oudere broers die ook priester werden. Twee van hen hebben hier hun legerdienst gedaan bij de 'cibisten', niet zover van hier.

Toen ik later, in de jaren negentig, vernam hoe eerder een priester uit Aalst zich had ingezet voor het arme volk dat uitgebuit werd, werd mijn hart diep geraakt.

Mijn grootvader, een slotenmaker, was de eerste in de familie die zijn handtekening kon zetten, die kon ondertekenen met zijn naam François Léonard. Alle Léonards voor hem waren - in het Frans - journalier (dagloner), mensen die aangeworven werden voor maar één dag en zo blootgesteld waren aan de willekeur van hun bazen. Mijn vader was een autodidact die veel las. Hij volgde maar school tot zijn veertiende. Hij werkte voor de Telefoon en Telegraaf in Namen. Hij was een zeer actief lid van de christelijke vakbond voor Telefoon, Spoorwegen en Telegraaf.

Dus al wat het leven van de mensen en van arbeiders aangaat raakt mijn hart wegens mijn persoonlijke afkomst en daarom ben ik heel blij dat jullie me uitgenodigd hebben om voor te gaan in deze eucharistieviering.

De evangelietekst die jullie hebben uitgekozen voor deze religie van het woord, past uitstekend bij deze herdenking. Wat de eerste lezing betreft uit de tweede brief van Paulus aan de Korinthiërs, is het niet toevallig dat die lezing geheel en al strookt bij de figuur van priester Daens. Paulus en priester Daens hadden voor een stuk hetzelfde temperament, vurig, gepassioneerd en koppig.

Paulus verdedigde het vers van de psalm 'Ik heb geloofd en daarom heb ik gesproken'. Paulus reageerde op die tekst: ook wij geloven en daarom hebben wij gesproken. Wij kunnen verwijzen naar Paulus, maar ook naar priester Daens.

'Wij hebben geloofd en daarom spreken wij'. Ik citeer Paulus: „Nee, wij geven de moed niet op”, want de lichte kwelling

van het ogenblik bezorgt ons een alles overtreffende volheid van eeuwige glorie. Voor priester Daens 175 jaar vanaf zijn geboorte. Zoals Paulus in een andere brief, de tweede brief aan Timotheüs hoofdstuk vier, zegt ook Adolf Daens, en ik haal de woorden van Paulus aan: „Ik heb de grote strijd gestreden, de weg gelopen, tot een goed einde gebracht, het geloof bewaard”. Woorden van Paulus die ook de woorden van priester Daens kunnen zijn.

Het was inderdaad een goede strijd voor de arbeiders van die tijd. Zij werden schandelijk uitgebuit en overgeleverd aan de willekeur van hun bazen en aan misbruiken van allerlei slag. Het was een goede strijd voor de ontvoogding en erkenning van het Vlaamse volk met zijn taal en zijn cultuur. Het Vlaamse volk toen blootgesteld aan de arrogantie van zijn volksvertegenwoordigers die de taal van de bevolking negeerden en misprezen en ze hoegenaamd niet kenden.

Toen ik aartsbisschop van Mechelen-Brussel

werd, had ik al tweemaal de prachtige film gewijd aan priester Daens bekeken. Iemand, ik weet niet meer wie, een weldoener, schonk mij het dikke boek van Louis Paul Boon over Pieter Daens en zei me, lees dat en je zal nog beter begrijpen wat Daens bezielde. Ik heb dat boek echt verslonden en ik heb de indruk dat ik als Waalse Aartsbisschop beter snapte wat er leefde in het hart van die Vlaamse confrater. Vandaar dat ik die brief aan Daens schreef met een sterk gevoel van dankbaarheid en van vriendschap.

Deels was het lot van priester Daens hetzelfde lot als dat van Jezus van wie zijn verwanten zeiden: - u hoorde het in het evangelie - „Hij is niet meer bij zijn verstand.” Dat zegden de verwanten van Jezus. Met de verwanten van priester Daens bedoel ik niet zijn familie maar vooral zijn voorvaders en de katholieke partij van die tijd in zijn streek. „Hij is niet meer bij zijn verstand.” Misschien dachten ze ook dat een boze geest in hem huisde. Zijn ‘familie’ manifesteerde zich niet meer als zijn bloedverwanten, noch als zijn broeders-priesters. Zonder hen te misprijzen, was hij voortaan lid een andere familie: dat arme volk waarvoor hij leefde en zich met volharding inzette. Op zijn

manier vroeg hij ook, zoals Jezus: „Wie is mijn broeder?” Hij liet zijn blik gaan over de mensen die in een kring om hem heen zaten en zei: „Zie mijn broeder.”

Beste broeders en zusters, ik heb de wens uitgedrukt dat deze liturgie ondanks haar specificiteit als Daensviering ook een echt Romeins-Katholieke mis zou zijn. Vandaar dat wij de geloofsbelijdenis van *Nichias* zullen bidden na het Credo.

Waarom? Omdat priester Daens, al was

hij heel progressief in zijn denken en in de keuze van zijn vrienden, altijd trouw is gebleven aan de leer van de Kerk. Hij was een grote aanhanger van de encycliek *Rerum Novarum* van Paus Leo XIII. Je weet ook waarom. Hij bleef trouw aan de sacramenten van de Kerk en aan zijn plichten als priester. Hij heeft het geloof bewaard.

Vandaag aanhoren wij, uitzonderlijk tijdens de Daensviering een speciaal uitgekozen lezing. Maar in de universele Kerk is het vandaag het feest van het lichaam en bloed van de Heer. Het is Sacramentsdag.

Ik bewonder bij mijn confrater Adolf Daens dat hij trouw is gebleven aan de mis, ook toen het hem verboden werd de mis publiekelijk op te dragen. Ik bedank jullie van harte voor de uitnodiging om hier te zijn. Het is voor mij een grote eer de mis te mogen vieren hier in de Sint-Martinuskerk en te mogen preken waar mijn confrater Daens de mis opdroeg en preekte. Preekte met hart en ziel en met vuur. Toen hij spijtig genoeg niet meer mocht preken bleef hij trouw.

Mijn broeder in het priesterschap, Adolf Daens, heeft mijn aanwezigheid hier hoegenaamd niet nodig. Hij kreeg al lang zijn welverdiend loon. Ondanks zijn soms moeilijk karakter en zijn soms ongenueanceerde uitlatingen heeft de Heer hem gezegd zoals het staat in het evangelie: „Uitstekend. Goede en trouwe dienaar, kom delen in de vreugde van de Heer.” Priester Daens heeft mijn aanwezigheid hier niet nodig. Hij geniet van veel meer dan dat: de eeuwige vreugde.

Deze viering is een vorm van eerherstel.

Spijtig genoeg werd de priester niet ondersteund door zijn bisschop, ook niet door de aartsbisschop van Mechelen. Ik ben hier niet gekomen om die mensen te veroordelen. Maar het is een feit: hadden ze hem ondersteund en vergezeld en zelfs begeleid, het zou een enorme kans geweest zijn voor het geloof in deze streek. Het zij zo.

Vandaag draag ik hier deze misvieren op als een vorm van eerherstel vanwege de aartsbisschop van Mechelen.

Beter laat dan nooit. Amen.”

WANNEER KLAUWT VLAANDEREN SOCIAAL?

Het is een traditie dat op de vooravond van 11 juli de minister-president van Vlaanderen de gelegenheidstoespraak houdt tijdens de Guldensporenherdenking op de Groeningekouter in Kortrijk. Zo geschiedde op vrijdag 10 juli jongstleden. Bij de aanvang van de toespraak door Geert Bourgeois ontrolden leden van het Priester Daensfonds een vier meter lang spandoek met de duidelijke vragen: Wanneer klauwt Vlaanderen sociaal? Wanneer klauwt Vlaanderen de armoede weg? Een antwoord bleef uit. De vragen blijven.

Een federale, zowel als een Vlaamse regering die op het einde van de onderhandelingen met 'sociale correcties' zwaait om het slikken van de pil aannemelijker te maken, voert een beleid op basis van ongelijkheid.

Vlaanderen heeft geen nood aan 'correcties', wel aan een sociaal beleid. Nood aan open ogen voor de vele problemen die gepaard gaan met de vergrijzing, aan de aanpak van de verzuim van de maatschappij, aan meer intense begeleiding van al wie (ook bij herhaling, zo ook in het onderwijs en het arbeidscircuit) uit de boot valt, aan sterke en vooral duidelijke, zo nodig langdurige inburgering.

Vlaanderen moet zijn bewoners, alle bewoners, omarmen door efficiënte maatregelen te treffen tegen structurele armoede, tegen de verstikkende mobiliteit, tegen té hoge werkloosheidscijfers, tegen het weren van milieuvervuiling en klimaatopwarming, tegen de onder de Europese normen gesitueerde lage pensioenen.

Pas wanneer Vlaanderen 'omarmt' kan Vlaanderen 'omarmd' worden, zal Vlaanderen een samenlevingsmeerwaarde betekenen: de hoopvolle blik gericht op de toekomst met de diepgewortelde verstrengeling van emancipatie en identiteitsbeleving.

Samenleven in Vlaanderen mag geen afschakelplan zijn, het moet een opbouwplan zijn.

MUZIEK IN EEN DAENSSTRAAT

De harmonie De Broedermin heeft met de jaarlijkse concerten 'Muziek in de wijk' een fraaie traditie uitgebouwd. Als een laat uitvloeisel van de actie Daensstraten die gehouden werd naar aanleiding van 'Daens175', organiseerde de harmonie op 26 augustus jongstleden een wijkconcert in de **Grobbendonkse** Priester Daensstraat.

EEN VISIE OP MIGRATIE EN INTEGRATIE

'Welke toekomstvisie is er op migratie en integratie voor Vlaanderen en voor de Lage Landen?' Dat is het uitgangspunt voor de komende conferentie 'Toekomstverkenningen Richard Celis'. Het Priester Daensfonds verleent medewerking.

De conferentie is onderdeel van een vijfjaren project dat inzoomt op de toekomst voor Vlaanderen binnen Europa en in een globaliserende wereld. Eerder werden conferenties gehouden over de Nederlandse taal en cultuur, over het sociaal beleid en over economische welvaart. Dit jaar ligt de focus op de problematiek van asiel en migratie. De conferentie vraagt zich af in hoeverre de diversiteitsdruk op Vlaanderen al dan niet vergelijkbaar is met die op de ons omringende landen. Zij peilt naar een sterkte-zwakteanalyse van het Vlaams inburgeringsbeleid. En ze gaat na in welke mate de federale aanpak voor Vlaanderen een ruggensteun dan wel een stoorzender betekent.

Sprekers zijn de professoren Walter Nonneman, medeoprichter van het *Centrum voor Migratie en Economische Studies* aan de Universiteit Antwerpen, en Godfried Engbertsen (*Erasmus-universiteit Rotterdam*). Journalist Rik Van Cauwelaert modereert een panelgesprek tussen Vlamingen met een migratieachtergrond.

Deze conferentie kan gratis bijgewoond worden, enkel inschrijven voor 30 oktober is verplicht.

Conferentie op zaterdag 14 november 2015, 13.30 uur in aula rector Dhanis, Universiteit Antwerpen, KleineKauwenberg 14-22, Antwerpen. Inschrijven: 09 223 77 42 of info@vlaandereneuropa.eu

'ASDAMMEN' WINT ANDERMAAL DE DAENSQUIZ

Een prille traditie. Zo kan de Daensquiz omschreven worden: de laatste zaterdagavond van september, in het Sint-Jozefs-jezuïetencollege van Aalst, met een pak deelnemende ploegen, een quiz met grote variatie, met een moeilijkheidsgraad die gehaaide quizzers kan bekoren en nieuwkomers/amateurquizzers amuseert, met een aantrekkelijke prijzenpot en een schalkse quizmaster.

Voor het tweede jaar op rij zonden Filip Van de Winckel, achter de micro, en Hugo Van de Voorde (achter de knoppen het laptopklavier) honderdzevenentwintig vragen op de ploegen af. Die zevenentwintig waren afkomstig van de A tot Z-proloog, waarvan alle antwoorden in volgorde van het alfabet vielen. Gunnar Callebaut, bedenker van alle quizvragen, zorgde voor de mix van muziek - van klassiek, over de jaren vijftig, zestig, zeventig,... tot hedendaagse muziek -, wetenschap, geschiedenis, media,... tot vragen rechtstreeks door actrice Joke Devinck vanop het scherm gesteld. Een quiz waar je alles vernam over de agressieve Assasijnen, over een hydrant, over de Nieuwpoortse Jeanne Panne, over Ben Affleck,...

Vorig jaar lokte de eerste editie negentien ploegen, meestal uit Aalst. De tweede editie was goed voor niet minder dan zevenentwintig teams, afkomstig uiteraard uit Aalst, maar ook uit Dendermonde, Leest, Herent, Ruien,... Aan leuke ploegnamen ontbrak het niet: Chasse Patat, De beste voor de jury, De Bokken - en dat in een Daensquiz! -,...

De winnaars van vorig jaar, de Herdersemse "Asdammen", lieten zich niet pramen. Vanaf de eerste tussenstand na drie vragenronden namen ze de leiding voor "De beste voor de jury" en "Café Soleil" op de derde plaats. De tweede tussenstand liet "Asdammen" met één enkel puntje voorgaan op "De Rondels" en "In de melk gekookte prei".

"Asdammen" hield de koppositie de volle tien vragenronden vol en won voor het tweede jaar op rij:

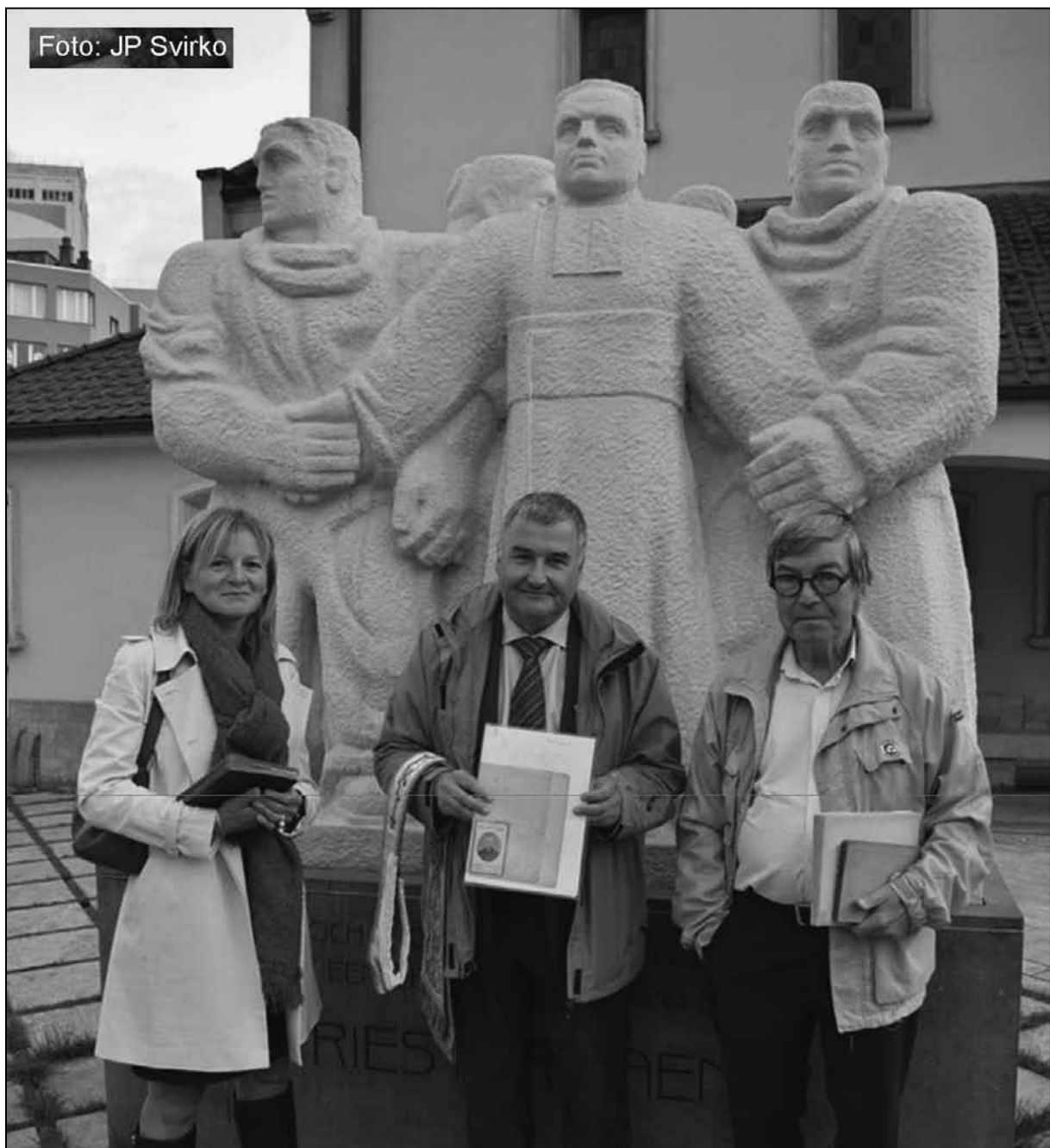
1. Asdammen,
2. De Rondels
3. De Bende van de Bosklapper,
4. In melk gekookte prei en Café Soleil.
6. Chemical Brothers,

SCHENKING DAENS COLLECTIESTUKKEN

De stad Aalst ontving van dr. Jan Dockx uit Antwerpen een aantal bijzondere collectie-stukken die verband houden met priester Adolf Daens: een stola in goudbrokaat, vier pagina's origineel handschrift van Daens, drie dagboeken met gedichten van de daensistische priester Edward Claesen en nog enkele markante boeken over priester Daens en de daensistische beweging.

De stola is het meest markante stuk in de collectie: *“Ik ken de herkomst zeer goed via mijn nonkel pastoor en dr. Lenaerts uit Mortsel die verwant was aan de familie Delafortrie,”* bevestigt dr. Jan Dockx. Schepen van Erfgoed Karim Van Overmeire (N-VA) toont zich verheugd over de schenking: *“De handgeschreven vellen van Daens zijn een zeldzaamheid. Ze verdienen een mooie plaats in onze collectie. Schenkingen zoals deze zijn zeer welkom.”* Schepen Ann Van de Steen (SD&P) kon dr. Jan Dockx mee overtuigen om de voorwerpen aan de stad Aalst over te maken: *“Jan wilde vooral zekerheid dat de collectie goed bewaard zou worden. Ik heb hem verzekerd dat we er zorg voor zullen dragen”*. Eerder was het pad al geëffend door Hilde Heyvaert.

“Daens” de musical in Aalst

Daens, de musical is een musical van *Studio 100* die op 4 oktober 2008 in première ging in het voormalige postgebouw Anwterpen X. Het is een bewerking van de film *Daens* van Stijn Coninx, die op zijn beurt gebaseerd is op de historische roman *Pieter Daens*, die zich in de jaren rond 1900 het lot van de Aalsterse fabrieksarbeiders aantrok. Met zijn optreden joeg Daens zowel de heersende klasse als de Kerk tegen zich in het harnas. Bij de ‘gewone man’ werd Daens hierdoor echter zeer populair.

De voorstellingen van “Daens” gaan door op 12, 13, 14 en 15 november 2015 in de Filatuur, Tragel 6, 9300 Aalst. Er is ook een extra voorstelling op donderdag (prèmiere). De voorstelling op zaterdagmiddag staat voorlopig in optie, van zodra de andere voorstellingen uitverkocht zijn, gaat deze voorstelling ook in verkoop.

Tickets zijn verkrijgbaar via e-mailadres:

<tickets@musicalinasse.be>

Standaard ticket kost 17 euro

VIP-formule 35 euro (Voorbehouden plaatsen + Daens Menu vóór de voorstelling).

Column

Geloofsbelijdenis in de mensheid

Ik ben geen kerkelijk man. Tot mijn achttiende werden de dogma's, de gezangen (O Hoofd vol bloed en wonden,...) me met de verplichte dagelijkse mis ingeramd. Ik geraakte er op uitgekeken. Het was me allemaal té steriel, te voorspelbaar en zelfs ongeloofwaardig. De pastoor van mijn parochie maakte jaarlijks een tocht langs alle huisgezin- nen van zijn koninkrijk. Hij kwam gewoon eens iedereen de les spellen. Ik zat stilletjes in de hoek van de huiskamer en aanzag dat stukje theater met stijgende verontwaardiging. Geen begrip, geen er- barmen aanhoorde ik, maar een dictaat. De puber revolteerde en het kwam nooit meer goed tussen mij en het instituut Kerk.

Dat betekende helemaal niet dat ik niet kan genie- ten van een kerkbezoek. Oord van stilte, oord van kunst. Oord van geschiedenis. De Bergrede vind ik dé mooiste geloofsbelijdenis in de mensheid.

Op de Daensdag werd ik geconfronteerd met het instituut Kerk. Als voorzitter van het pluralistische Priester Daensfonds werd ik geacht vooraan op de eerste rij te zitten tijdens de jaarlijkse Daensmis. Ik tem dan even de geus - niet het bier, hé - in mij wan- neer ik in de Aalsterse Sint-Martinuskerk geniet van het Kyrie en Gloria van Charles Gounod, uitgevoerd door Canticorum Jubilo. Het zalft mijn ziel.

Meer. De woorden die aartsbisschop Léonard tij- dens zijn homilie uitsprak hebben me geraakt.

Je hoeft het niet altijd eens te zijn met zijn uitspra- ken. Dat ben ik ook niet, maar hij meent wat hij zegt. Hij heeft een duidelijke mening. Hij omfloerst niet. Hij spreekt met oprechtheid en vriendelijkheid in zijn stem. Hij zegt wat hij meent.

Honderdenacht jaar na het overlijden van priester Adolf Daens is mgr. Léonard de allereerste kerk- vorst die aanwezig was, voorging, in een Daensmis.

De allereerste kerkvorst aanwezig op een daensisti- sche activiteit. En hij heeft sporen nagelaten. Hon- derdenacht jaar heeft het geduurd vooral het insti- tuut Kerk volledig eerherstel voor priester Daens uitsprak. Eerherstel voor zijn sociale strijd. Eerher- stel voor zijn inzet voor Vlaamse ontvoogding.

Léonard sprak het uit zonder franjes, zonder voor- behoud. Ik was en blijf er door ontroerd. De pijn daensist te zijn is er draaglijker door geworden. De Kerk erkent het leed dat aangericht werd en vele families en generaties trof.

Het was een deugddoende Daensdag. Niet alleen omwille van het voornoemde eerherstel, maar ook omdat burgemeester Christophe D'Haese een goe- de argumentatie opbouwde om te poneren dat er in de wereld meer Aalstenaars zouden moeten rond- lopen. Mensen van het kaliber van Daens, maar ook Aalstenaars met een grote mond en een nog groter hart.

Johan Velghe

EUGÈNE EN ERNEST TUMMERS IN LONDEN

1914-1918

Eugène Tummers en de eerste oorlogsmaanden van 1914. Van frontbeweging naar loopgravenoorlog.

Op 28 juni 1914 worden in Sarajevo door een Bosnische Servische nationalist de Oostenrijks-Hongaarse troonopvolger en zijn vrouw vermoord. Een maand later komt het oorlogsgevaar steeds dichterbij. Op 28 juli verklaart Oostenrijk-Hongarije de oorlog aan Servië. Op 30 juli mobiliseert Rusland, de beschermer van de Slaven, als eerste zijn troepen. Op 1 augustus verklaart Duitsland, vriend van Oostenrijk-Hongarije, de oorlog aan Rusland. Frankrijk, lid van de Triple Entente zoals Rusland, kondigt de algemene mobilisatie af en op 3 augustus verklaart Duitsland de oorlog aan Frankrijk. Dan heeft België reeds op 2 augustus 's avonds een Duits ultimatum ontvangen. Hierin wordt de toelating gevraagd voor de doortocht van de Duitse troepen, richting Frankrijk. Vierentwintig uur later antwoorden de koning, de belangrijkste politici en de hoogste militaire leiders dat de neutraliteit van België dergelijke vraag niet kan wettigen. Op 4 augustus marcheren de Duitse legers reeds België binnen langs Visé en doet België beroep op de landen die de onafhankelijkheid van België waarborgen: Engeland, Frankrijk en Rusland. De 'Grote Oorlog' is begonnen. Hielden Luik en zijn forten even stand, dan wordt de Maasstreek vlug ingenomen en op 20 augustus is het Duitse leger reeds in Brussel. Aalst daarentegen en het gebied tussen Dender, Schelde, Rupel en Gete krijgen wel met enkele Duitse afdelingen te maken, maar worden een paar malen door Belgische troepen ontzet. Dat komt omdat de aanval op Antwerpen nog even wordt uitgesteld. Het gros van het Duitse leger zet immers alles op de mars naar Parijs. Maar Franse en Britse troepen slaan de aanval van de Duitsers af bij de Marne en brengen de aanval tot stilstand.

Enkele tegenstoten van het Belgische leger (Halen, Aarschot) doen de Duitse legerleiding beslissen de vestingstad Antwerpen en zijn forten in te nemen. Op 27 en 28 september wordt Aalst definitief ingenomen en leert ook de Denderstad de Duitse gruwel bij de opmars kennen. Dendermonde brandt bijna volledig uit en wordt tot een puinhoop herleid. De weg naar Antwerpen ligt open. Eugène Tummers, die zich op 9 augustus als vrijwilliger heeft aangemeld, krijgt vanaf 16 augustus de opdracht mee de vestingstad Antwerpen te verdedigen. Op 27 augustus vallen de Duitsers de fortengordel rond Antwerpen aan en bedreigen de stad.

Ze maken gebruik van houthuishouders waartegen geen kruid gewassen is. De overmacht is te groot en reeds op 10 oktober komt de stad in de handen van de Duitsers en wordt ze bezet. Gelukkig hebben koning Albert I, als opperbevelhebber van het leger, en de Belgische regering reeds belangrijke beslissingen genomen. De koning liet het belangrijkste materieel, munitie en voorraden naar Calais overbrengen. Met het gros van het veldleger, meer dan 30.000 Belgische soldaten vluchten naar het neutrale Nederland, kan hij nauwelijks de omsingeling ontwijken en trekt hij zich met zijn leger terug achter de IJzerlinie, waar het op 15 oktober postvat.

Zo ligt het Belgische leger in de verlenging van

de Frans-Britse verdedigingslijn, van de Noordzee tot aan de Vogezes. De regering De Broqueville vertrekt op zijn beurt op 7 oktober naar Oostende (Hotel de l'Océan). Op 13 oktober vertrekken de ministers met twee schepen naar Le Havre en vestigen zich in het nabijgelegen en veilige Sainte-Adresse. De Eerste Minister vestigt zich in Duinkerken om toezicht te houden op de goede overbrenging van het materieel. De koning kiest voor Veurne (later De Panne) en blijft op Belgisch grondgebied. Op 18 oktober ontketent de Duitse Generale Staf een

Een gewonde soldaat wordt weggedragen

IJzervlakte onder water

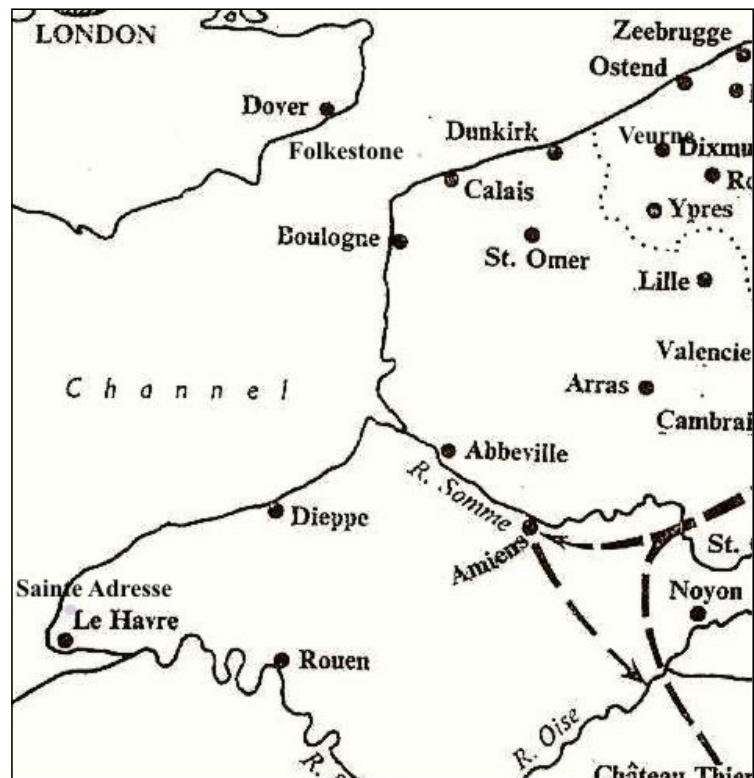
zwaar offensief met de bedoeling om de havens van het Nauw Van Calais in te nemen en aldus de verbindingswegen tussen Frankrijk en Engeland af te snijden. Deze veldslag, die acht dagen duurt, wordt met bijzondere hevigheid gevoerd: 15.000 Belgische soldaten werden buiten gevecht gesteld. De Franse hulp is magertjes en ook de uitgeputte Duitse troepen moeten tussen 26 en 29 oktober hun offensief staken om zich te hergroeperen. Tijdens deze pauze laat koning Albert de sluizen van Nieuwpoort openen. De IJzervlakte wordt in een modderpoel herschapen en legt een nieuw Duits offensief aan de IJzer lam. Dat betekent op 2 november het einde van de Slag aan de IJzer. In november 1914 tracht het vierde Duitse leger zijn aanval te verleggen in de richting van Ieper. Hier wordt hun weg versperd door het Engelse leger. De bewegingsoorlog is voorbij en het westelijk front gestabiliseerd. Langs weerszijden graven de legers zich in en gedurende de volgende drie jaar en half zal een loopgraven- of stellingenoorlog worden gevoerd, waarbij de economie in dienst van de oorlog komt te staan en steeds nieuwe wapens en nieuwe rekruten - ook uit de kolonies - worden aangesproken.

De balans van deze eerste maanden is zwaar: 53% van alle Belgische oorlogsslachtoffers verliest het leven tussen augustus en oktober 1914. In dezelfde periode komt 30% van alle Belgische soldaten, die in de oorlog sneuvelen, om. Bijna 600.000 van de 7,6 miljoen Belgen zijn naar het buitenland gevlucht. Ondanks het herhaald aandringen van het parlement, blijven de koning en zijn regering zonder de volksvertegenwoordigers verder regeren.

Zoals vroeger geschreven, verdedigde

Eugène Tummers mee de vesting van Antwerpen - hij werkte in het depot van St. Bernard - en trok hij nadien mee tot achter de IJzer waar hij op 27 oktober aan de veldtocht deelnam. Daar wordt hij gepolst om de vesting van Calais te verdedigen en nadien uit te wijken naar Engeland. Hij ging hiermee akkoord. Hij werd ingedeeld bij het eerste linieregiment en kreeg een nieuw immatriculatie-nummer 63661. Zijn nieuwe opdracht verliep niet gemakkelijk. In Calais werd hij ziek en verbleef een tijdje te St.-Inglewert (Pas de Calais). Hoewel hij terug als sergeant-majoor actief was, beleefde hij moeilijke ogenblikken. Sinds 22 oktober had hij geen soldij meer ontvangen en ook het recht op voeding en overnachting kon hij door de administratieve wijziging niet uitspelen.

Eenmaal de Duitse oorlogsmachine stokte, was het gevaar voor Calais en omgeving geweken. Hij keerde terug naar België en kwam rond 13 november in Veurne aan. Op 14 november bekwam hij van het militair hoofdkwartier te Veurne een nieuwe opdracht: via Calais moest hij zich naar Folkestone begeven. Wel trok Eugène via het neutrale Nederland naar Antwerpen waar hij zijn vrouw en dochter oppikte. Voor deze overgang kreeg hij op 24 november een pas van de Duitse bezetter waarop naast Belg Vlaming werd vermeld. Ook zijn broer Ernest, die voor Engelse huizen in Antwerpen werkte, was reeds met zijn gezin naar Engeland vertrokken. In de laatste week van december 1914

vonden de beide broers Tummers elk een verblijf,
niet ver van de hoofdstad Londen.
Hun Britse avontuur kon beginnen.

Hendrik Strypens

Voetnoten

(1) TH. LUYKX, *Politieke geschiedenis van België*, Brussel 1964, p. 281-286 met kaartje. Officieren van 5de korps met vrijwilligers-onderofficieren: luitenant-kolonel Hanneuge-korpscommandant; majoor Van Loo; kapiteinsectie Le Hardy de Beaulieu, nadien kapitein Laquet; onderluitenanten Moland en Brussel; 1ste regiment verdedigingslinie, compagnie geleid door kapitein-commandant Herben. De familie Le Hardy de Beaulieu was reeds vóór 1830 een vaste waarde in het leger.

Duitse troepen rond Antwerpen

5de PRIESTER DAENS VREDESLOOP AALST

5 ZONDAG 15 NOVEMBER 2015

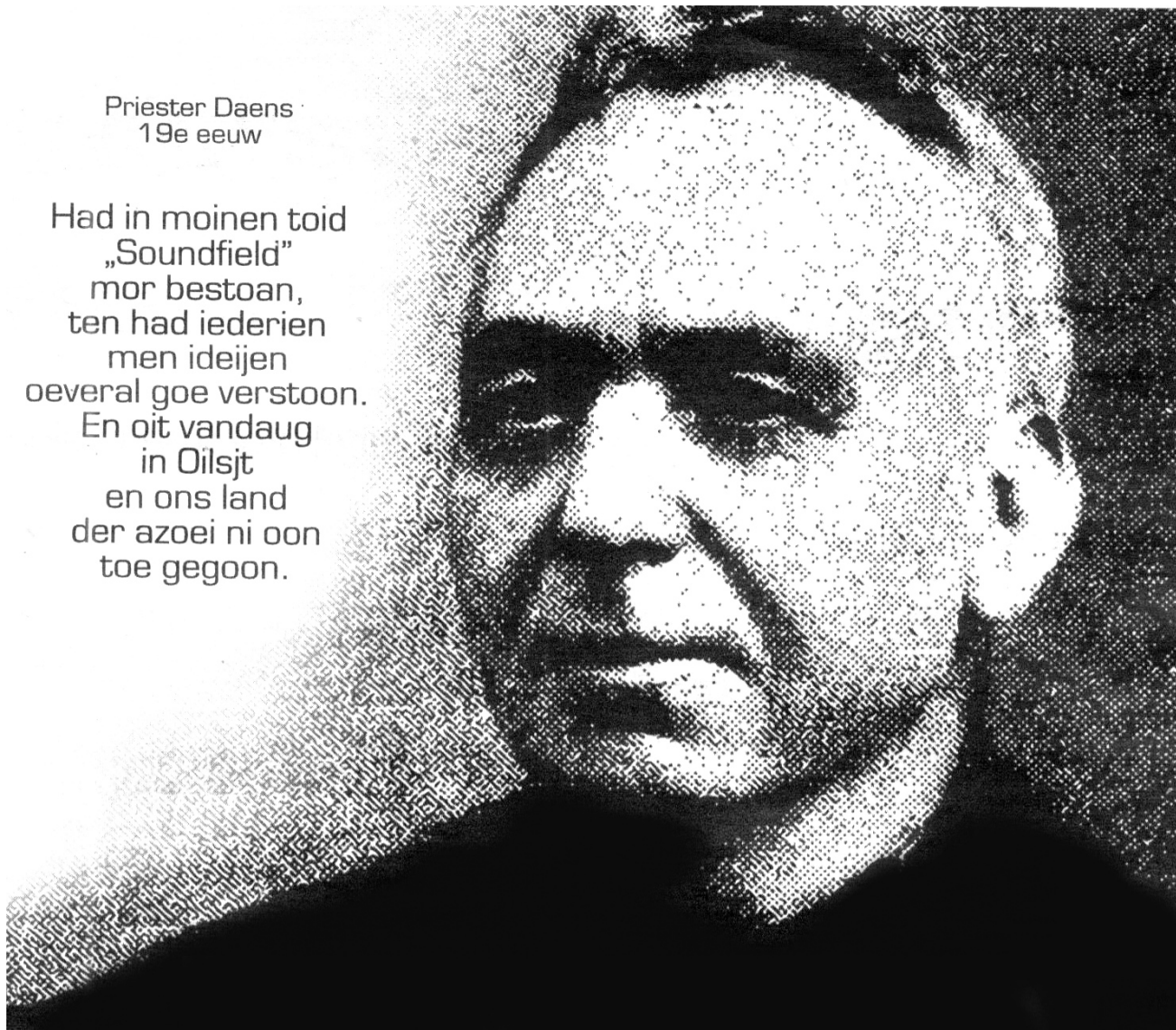
MET
MEEWERKING
VAN STAD AALST

Inschrijven, kledkamers < vanaf 12u > SNI Vrijheidsstraat 22 Aalst douchegelegenheid www.alvialandvannaalst.be < voorinschrijving > jeugdreeksen 3 euro 5-10-15km 7 euro < daginschrijving > jeugdreeksen 5 euro 5-10-15km 10 euro snoepjesloop voor de allerkleinsten is gratis	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">SNOEPJESloop</td> <td style="width: 50%; text-align: right;">13u00</td> </tr> <tr> <td>400m M/J</td> <td style="text-align: right;">13u15</td> </tr> <tr> <td>800m M/J</td> <td style="text-align: right;">13u30</td> </tr> <tr> <td>1200m M/J</td> <td style="text-align: right;">13u45</td> </tr> <tr> <td>5 km Start2Run</td> <td style="text-align: right;">14u00</td> </tr> <tr> <td>5 km</td> <td style="text-align: right;">14u30</td> </tr> <tr> <td>10-15 km</td> <td style="text-align: right;">15u00</td> </tr> <tr> <td>PRIJSuitreiking</td> <td style="text-align: right;">17u - 18u</td> </tr> </table>	SNOEPJESloop	13u00	400m M/J	13u15	800m M/J	13u30	1200m M/J	13u45	5 km Start2Run	14u00	5 km	14u30	10-15 km	15u00	PRIJSuitreiking	17u - 18u	11.11.11 VECHT WIE TEGEN ONRECHT 1839 - 1907 PR. DAENSFONDS Scholengroep Sint Maarten
SNOEPJESloop	13u00																	
400m M/J	13u15																	
800m M/J	13u30																	
1200m M/J	13u45																	
5 km Start2Run	14u00																	
5 km	14u30																	
10-15 km	15u00																	
PRIJSuitreiking	17u - 18u																	

Priester Daens
19e eeuw

Had in moinen toid
„Soundfield”
mor bestoan,
ten had iederien
men ideijen
oeveral goe verstoon.
En oit vandaug
in Oilsjt
en ons land
der azoei ni oon
toe gegoon.

Bruisbeke 19/21 9520 St.-Lievens Houtem
T +32 53 805 850
Info@soundfield.be
www.soundfield.be

Neutraal Ziekenfonds Vlaanderen

Het Neutraal Ziekenfonds Vlaanderen staat garant voor tussenkomsten tandzorgen, optiek, lidgeld sportclub en jeugdbewegingen, dieetadvies, vaccinaties, schoolreizen, speelpleinwerking, kampen, orthodontie, logopodie, ...

Kersverse ouders kunnen ook nog rekenen op tal van geboortevoordelen (geboortepremie, terugbetaling luiers, kraamhulp, thuisoppas zieke kinderen, ...).

 **Neutraal
Ziekenfonds
Vlaanderen**

UW PARTNER VOOR ZEKERHEID

Laat uw geld weer voor u werken. Kies voor een wendbare belegging met bodembewaking.

U wilt dat uw geld weer even hard werkt als uzelf? Vertrouw dan op de KBC-beleggingsspecialisten. Hoe ze dat doen? Even uitleggen.

- ❶ Is het klimaat gunstig, dan zetten ze alle zeilen bij om er voor u het maximum uit te halen. Daarbij houden ze nauwlettend de buienradar in de gaten.
- ❷ Gedonder op de beurs? Dan gooien ze het meteen over een andere boeg. Aandelen en obligaties worden dan omgewisseld voor cash. Zoeken naar stabiel rendement is daarbij de motor.
- ❸ Ondertussen bewaken ze 24/7 de bodem zodat neerwaarts risico beperkt blijft. Volgens de speelruimte die u vooraf duidelijk aangeeft.

Door dit actief beheer maakt u het beste van elke situatie. Laat uw geld weer voor u werken. Kom er eens over praten met uw KBC-beleggingsadviseur of KBC-verzekeringsagent.

KBC. Wij spreken uw taal.

